

TORONYIRÁNY

XIX. 35.

2025. augusztus 31.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 22. vasárnap

A történelmi fordulók minden intézményt próbára tesznek, mert új meglátásokat, kezdeményezést, bátorságot, józanságot és rugalmasságot követelnek. Ezt a lendületet nem tudja mindenki követni. A fáradtság, a lazaság mutatkozhat az igehirdetésben és a mindennapi egyházi életben. Az apostoli egyház a Jelenések könyvében vázolta fel a jövőbe vetett hitét, s azt hagyta ránk, hogy az egyház élete nem diadalmenet. Böven van része küzdelemben, s a küzdelmek közepette kell tanúságot tennie küldetéséről. Az ellenséges erők olyan következetességgel jelentkezők, mintha előre meg lennének írva az élet könyvében, s olyan felsőbbrendűséggel, mintha az isteni harag csészéit öntenék a földre. Az emberiség olyan képet mutat, mintha mindig hajlandó lenne Istennel kenyértörésre vinni a dolgot. A döntés csak az idők végén következik be, s a győzelmet nem a hívők nagy száma csikarja ki, hanem az Isten Igéje, a Hűség és az Igaz, akinek a szájából éles kard tör elő (Jel 19,15). A kép arra utal, hogy Isten szavának teremő erejével éri el a célját, nem fizikai eszközökkel.

A szentmise olvasmányai

1. Sir 3,19-21.30-31 Minél inkább „nagyak” érzi magát valaki, annál inkább törekednie kell az alázatra.
2. Zsid 12,18-19.22-24 Az új szövetség tagjaiként mi Jézus által közvetlen kapcsolatban lehetünk Istennel.
3. Lk 14,1,7-14 Jézus meghívott vendégként egy farizeus házában tanítást ad a kellő alázatról és a nagylelkűségről.

Buzdítás a szerénységre és a nagylelkűsége

A „példabeszéd” (parabolé) szót nem vehetjük itt teljesen a megszokott értelemben. Hiszen nem egyszerűen képszerű, szemléltető leírás következik, hanem olyan kommentár, amelyet Jézus egy konkrét eseményhez fűz: ahhoz, hogy a vendégek az első helyeket foglalják el. A „példabeszéd” kifejezés ezen a helyen arra utalhat, hogy a buzdításnak tágabb értelme is van. A Jézus által javasolt magatartásforma nemcsak az étkezésekre vonatkozik, hanem az emberi élet minden területére. Minden helyzetben a szerénységnek és az alázatnak kellene meghatároznia az emberi cselekvést, mert az Isten az alázatosakat szereti. Ahogyan a buzdításban említett házigazda, úgy Isten is megalázza a nagyravágyókat, de felmagasztalja az alázatosakat. Az Istenre való utalást, s ezzel együtt a korábbi „profán” jótanács vallásos síkra való áthelyezését a 11. versben találjuk meg. Az evangéliumok más helyen is említést tesznek arról, hogy a farizeusokra, de különösen is az írástudókra mennyire jellemző volt a becsvágy, amely többek között abban mutatkozott meg, hogy előszeretettel foglalták el az első helyeket a zsinagógákban és a lakomákon. Jézus a jelen esetben is hasonló magatartásra lesz figyelmes: a vendégek a főhelyeket keresik ki maguk számára. A görögökhöz hasonlóan a zsidók is az étkezéseknél az asztalt nem ülve, hanem kereveten heverve vették körül. Egy-egy kereveten három személy fért el. A tiszteletbeli hely az asztal felső végén vagy pedig a középső kerevet közepén volt. Jézus idejében a rang alapján határozták meg, hogy ki legyen a tiszteletbeli hely, a későbbi időben (kb. a 4. századtól) az életkor alapján. Jézus tanácsa az, hogy a vendég ne az első helyet keresse ki magának. Jöhet ugyanis nála rangosabb személy, akinek át kell adnia a helyet, s ha nincs más szabad hely, az utolsó helyre kell távoznia. Mindez természetesen nyilvános megszégyenülést jelent számára. A tanács második fele, amely az első résszel párhuzamos felépítésű, de ellentétes tartalmú, a helyes eljárást mutatja be. A vendég foglalja el szerényen az utolsó helyet. A házigazda úgyis a neki szánt helyre fogja őt felvezetni. Így megszégyenülés helyett megtiszteltetésben lesz része a meghívottak előtt. Jézus buzdítása nem új, hiszen az ószövetségi bölcsességi irodalomban is találhatók hasonló jellegű tanácsok: „Ne tolakodjál a király színe elé, ne akard a nagyok helyét elfoglalni! Jobban jársz, ha hívnak: »Gyere ide följebb!«, mintha elküldenek az előkelőbb elől” (Péld 25,6 köv). A vendégekhez intézett buzdítás utolsó mondata (11. v.) emeli kifejezetten vallási szintre az előző megfontolásokat. Ami már az emberi étkezések szintjén érvényes, az méginkább érvényes lesz az ítéletkor. Ahogy a házigazda megszégyeníti a nagyravágyót, és megtiszteltetésben részesíti az alázatos, ugyanúgy cselekszik majd Isten is, amikor az emberek magatartását ítélet alá veti.

Gál Ferenc

Isten neve ugyan nem szerepel a szövegben, de a passzív igeforma - „megaláztatik”; „felmagasztaltatik”, a zsidó szóhasználatnak megfelelően, egyértelműen az ő cselekvésére utal. Az a gondolat, hogy Isten az alázasokat kedveli, gyakran nyer megfogalmazást a Bibliában, mind az Ó – mind az Újszövetségben: „Nagy vagy? Annál inkább alázd meg magadat, akkor majd kegyelmet találsz az Istennél” (Sir 3,18). „Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázasoknak azonban kegyelmet ad” (Jak 4,6; 1Pét 5,5; vö. még Lk 1,52). A vendégek után Jézus a vendéglátóhoz fordul, s azzal kapcsolatban ad tanácsot, hogy kiket hívjon meg étkezésre. A zsidók egyszerű hétköznapi kétszer tartottak étkezést: egy kisebb mérvűt a délelőtti órákban, és egy nagyobb mérvűt késő délután. Ez utóbbi volt a tulajdonképpeni főétkezés. A buzdításban szereplő „ebéd” (arisztón) és „vacsora” (deipnon) erre a gyakorlatra utal. Mindegyik étkezésre szokásban volt vendégeket hívni, mégpedig elsősorban a rokonokat és a barátokat. Jézus éppen arra szólít fel, hogy a vendégeket hívó lépjen túl ezen a lehatárolt körön. Hiszen azon belül maradv a vendéglátást kizárólag a kölcsönösség elve határozza meg: a meghívott magától értetődően viszonyozza a meghívást. Sőt a vendéglátásban, amely a meghitt közösségnek egyik legtermészetesebb formája, könnyen személyes érdekek kerülhetnek előtérbe. A buzdítást természetesen nem szabad túl radikálisan értelmezni, és azt olvasni ki belőle, hogy Jézus abszolút módon megtiltja a közvetlen ismerősök meghívását. Nyilvánvalóan nem a rokon vagy baráti kapcsolat megszüntetését kívánja ő, hanem egy önmagában zárt, sokszor önző érdekeket szolgáló körből való kilépést. A vendégek meghívásában felül kell emelkedni a kölcsönösség szintjén. Nem azokra kell irányítani a figyelmet, akiktől az ember viszonzást vár, hanem a társadalomból kizárólagosra, akik semmiféle viszonzást nem tudnak adni. Ebben a jézusi mondásban ugyanaz a szemlélet tükröződik vissza, mint a síksági beszédben: a kölcsönösségen alapuló jótett igazában nem jótett (Lk 6,32-36). A jótett alapja és értéke ugyanis az önzetlenségben és az ingyenességben van. A szegények, sánták, bénák és vakok, akiknek meghívását Jézus szorgalmazza, a társadalom alacsony és megvetett rétegéhez tartoztak. Egyes ószövetségi szövegek megtiltják számukra a templomba való belépést és az áldozatbemutatáson való részvételt. A qumráni esszénus közösség egyetlen testi fogyatékos sem vett fel tagjai közé, és a végidőbeli asztalközösségből is kizártak tekintette őket. Ezen háttér ismeretében még inkább szembeötlő, hogy Jézus a polgári és a vallási közösségből kizártaknak a meghívását, s ezzel együtt a legbensőbb közösségbe való befogadását szorgalmazza. Érdekes, hogy a következő példabeszédben, amely az ünnepi lakomáról szól, az itt említett csoportok (szegények, sánták, bénák, vakok) szintén szerepelnek (14,21). A példabeszéd házigazdája, akiben Istent ismerhetjük fel, őket hívja meg, miután az elsőként meghívottak nem jöttek el a lakomára. A példabeszéd ezen mozzanatának a fényében Jézus buzdítása még nagyobb nyomatókat kap az evangélium olvasója előtt, hiszen magának Istennek példája támasztja azt alá. A kizárólagos meghívása, mint önzetlen jócselekedet teszi a vendéglátót igazán boldoggá. Bár jótette nem viszonzásra irányult, mégsem marad viszonzás nélkül. A feltámadáskor maga az Isten fogja a szeretet ezen nagylelkű megnyilvánulását megjutalmazni. Érdekes az „igazak feltámadása” kifejezés, amelyet egyes exegéták azzal a felfogással hoznak összefüggésbe, mely szerint csak az igazak támadnak majd fel. Kétségtelen, hogy Jézus korában még nem volt egységes álláspont azzal kapcsolatban, hogy kiket is érint a feltámadás. Mind a részleges, mind pedig az általános feltámadásra találhatók példák. Ennek ellenére nem szükséges, hogy az említett kifejezésben a feltámadásnak az igazakra való leszűkítését lássuk. A mondással ugyanis Jézus nem a feltámadottak számáról akar tanítást adni, hanem az önzetlen jótett jutalmának a bizonyosságát kívánja kifejezésre juttatni: a nagylelkű személy az igazak jutalmát kapja meg a feltámadáskor.

Kocsis Imre

Bízzatok a szeretetben

Kis kézikönyv tudatos szülők számára (5.)

Első rész

Ne bántsátok a gyermekeket!

A szeretet ösvényei

1. Az én kezeim kicsik. Légy szíves ne kérjétek tőlem, hogy tökéletesen ágyazzak be, hogy tökéletesen írjam le a nevem és kapjam el a labdát. Az én lábaim kicsik. Ha túl gyorsan mentek, nem tudok lépést tartani veletek.
2. Az én szemeim még nem látták a világot. Hagyjátok, hogy kifürkésszem, ne kényszerítsetek a tanulásra.
3. A házimunkák megvárnak. Én csak rövid ideig leszek gyerek. Szánjatok rá időt, hogy elmagyarázzatok nekem a világ csodáit szeretettel és becsülettel.
4. Nagyon érzékeny vagyok. Egy semmiségért ne morogjatok, úgy bánjatok velem, ahogy szeretnétek, hogy veletek bánjanak.
5. Én Isten különleges ajándéka vagyok. Őrizzetek meg az ő szándéka szerint: bizalommal, bölcsességgel és szeretetteljes tanítással.
6. Ahhoz, hogy felnőjek, a bátorításokra van szükségem, nem üres prédikációkra. Ne legyetek szűkmarkúak a tanácsokkal. És ne feledjétek: azt kritizáljátok, amit csinállok, és ne kritizáljátok ezzel együtt a személyemet is.
7. Hagyjátok meg nekem azt a szabadságot, hogy a rám vonatkozó kérdésekben döntéseket hozhassak. Hagyjatok tévedni, hogy tanulhassak a hibáimból.
8. Ne hasonlígtassatok állandóan a testvéremhez, vagy a barátaimhoz. Nehéz a tökéletesség árnyékában felnőni.
9. Ne féljétek egy kis függetlenséget adni nekem. A gyerekeknek szükségük van egy kis szülőmentes időre, és ugyanígy nektek is, hogy kicsit nélkülünk legyetek. Utána jó lesz újra örömben együtt lenni.
10. Vigyetek magatokkal a templomba. Beszéljétek nekem Istenről, mert csodálattal tekintek rá.

Kevin Leman

Kérdések hozzád, apuka és anyuka:

- A gyermeknevelés során előfordul-e, hogy jelentéktelen dolgokban követelődöz vagy, fontosakban pedig elnéző? Miért?
- Tudod-e, hogy gyermekeid miért vannak csendben, érted a kérdéseiket és bonyolult üzeneteiket?
- Tartod a kapcsolatot azokkal a helyekkel, amelyeket gyermekeid látogatnak (plébánia, iskola, sportklub, imaház...)?

A helyes magatartásformák

„Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteleke. S Krisztus békéje töltse be szíveteket, hiszen erre vagytok hivatva, egy testben. Legyetek hálások, Krisztus tanítása éljen bennetek elevenen, s teljes bölcsességgel tanítsátok és intsetek egymást. Az Istennek énekeljétek hálás szívvel zsoltárt, himnuszt és szent énekeket. Akár mondtok, akár tesztek valamit, tegyetek mindent Urunk Jézus nevében, így adjátok hálát általa Istennek, az Atyának.”

Kol 3,4-17

„Apák,
ne keserítsétek meg
gyermekeiteket,
hanem neveljétek őket
fegyelemben az Úr
útmutatása szerint.”

Ef 6,4

Azt mondjátok:

„Fárasztó a gyerekekkel lenni”.

Igazatok van.

Aztán hozzáteszitek: „Mert le kell ereszkedni
az ő szintjükre, le kell hajolni hozzájuk,
kicsinek kell tettetni magunkat”.

Ebben tévedtek.

Nem ez a fárasztó.

Hanem elsősorban az,

hogy kötelezve vagyunk arra,

hogy felemelkedjünk érzelmeik magasságába.

Felállni, kinyújtózni, lábujjhegyre állni...

hogy ne sértsük meg őket.

J. Korczak

A tanító észrevette, hogy az osztályban az egyik fiúcska nagyon magába zárkózott és elgondolkodott. „Mi aggaszt?” – kérdezte tőle. „A szüleim – válaszolt. – Apu egész nap dolgozik, hogy engem ruházzon, etessen, és a város legjobb iskolájába járasson. És még túlórát is vállal, hogy egyszer majd egyetemre mehessek. Anyu egész nap főz, mos, vasal, bevásárol, mindent megcsinál, hogy nekem semmire se legyen gondom.”

„Akkor meg miért vagy ilyen gondterhelt?”

„Félek, hogy egyszer csak megpróbálnak elmenekülni.”

Anthony De Mello

A fészek nem marad fent magától: szükség van a fára!

(Ismeretlen)

Érzelmi elsősegély

Két-három éves koruk felé a gyermekekben megjelenik a bűntudat érzése, képesek lesznek beleképzelni magukat mások helyzetébe és bocsánatot kérni, ha megbántanak valakit. Az egyenlőség és az őszinteség keresése, a hatalmi játékok visszautasítása nem csak a felnőttek körében fontos, a gyermekeknél még inkább. Megtanulni egy idegen nyelvet vagy a számítógép kezelését könnyebb kisgyerekként. Ez az érzelmi kompetencia elsajátítására is igaz. Itt van néhány irányelv, hogy hogyan tanítsuk erre a gyermekeket.

1. **Tárjátok ki szíveteket!** Puszipjátok és öleljétek gyakran gyermekeiteket, és mondjátok nekik, hogy szeretitek őket. Így felnőttként elfogadóbbak lesznek. Mint mindenkinek, nekik is égető szükségük van rá, hogy szeretetet kapjanak.

2. **Ne játsszatok hatalomjátékokat gyermekeitekkel!** Ha ilyen játékokhoz folyamodtok annak érdekében, hogy elérjétek, amit akartok tőlük, megtanulják, hogy az ellenőrzéstől való félelem irányítsa őket.

3. **Legyetek őszinték!** Magyarazzátok el a gyerekeknek érzelmeiket, és azt, hogy mit szeretnétek, mit csináljanak. Ha azt akarjátok, hogy a gyerekek őszinték legyenek, nektek is annak kell lennetek velük.

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Hol vagyunk?

„Még mindig az számít műveltnek, aki hisz az európai műveltségben” – olvasom megnyugodva az egyik neves amerikai művészeti író megjegyzését –; egy kicsit kihúdom magam párnázatlan székemen, s belobban emlékembe a régi görög bölcsesség: A szép mindig nehéz. De mielőtt megmaradnék ez utóbbi gondolatnál, a szemem tovább villan a szövegen, s rá kell jönnöm az amerikai író csalfintaságára: bizony nem elismerésnek szánta ő az európai műveltségben való hitet, hanem gúnynak, elmarasztalásnak. Így aztán tudom, mit mondana az idézett bölcsnek is, aki a jóért, szépért, az esztétikumért való nehéz küzdelmet vallotta, vagyis emberméltóságunk gyönyörű hivatását, amely az öröm és a megelégedés forrása, miként Goethe Faustjának végkicsengése vagy Madách végszava: „Ember küzdj, és bízva bízzál.”

Tehát már a semminél tartunk – teszem le a tollat, s míg lépteimet apródom asztaltól ablakig, kigyúl az esti csillag, s érzem, amit Rilke az érzékeny költő érzett: mint váltja bennünk egymást a csillag és a kő, vagyis hogy legyen bármilyen a világ folyása, a szépség, a mindenség nem csökkenti szólóját az embernek – amint Kölcsey mondaná: a magasabbra vonó szenvedelem az, mely bennünk az egész-igény, s legyen bármilyen üres a földkerekség, itt benn a lélek egyre többre vágyik: kiüresedésekben, elidegenedésben harmóniára, annyi mocskban csillagok fényére, mely ezüstössé bűvöli a pocsolókat. Butler Yeats, a Nobel-díjas ír költő még 1896-ban feljajdult az egyik modern dráma bemutatóján: „Utánunk a barbár isten.” Azóta hol vagyunk már? Csak a művészetnél maradván – hallom, hogy Londonban 1990-ben hatalmas sikert aratott az a kiállítás, amelynek témája az emberi anyagcsere végeredményének többoldalú bemutatása volt. Ha száz esztendővel korábban Yeats, az említett látnoki képességű költő megérezte a civilizációból akkor kilógó, most pedig már beépülő barbárságot, vajon találna-e jobb fogalmat a *semmi* parancsa kifejezésnél, amely korunkban rátelepszik az erkölcsre, a művészetre, a hagyományra, az egészséges gondolkodásra, s a modernizmus perzselő gépezetével támadja mindazt az értékrendet, amely Európát Európává tette hosszú századokon, s megtanította a nemzeteket, hogy csak kitartó lélekből szakadó munkálkodással, a tehetség, a szeretet, az irgalom mestereivel lehet műveltséget teremteni, s jó közérzetet, amely nem a semmit tűzi rongyos zsebkendőjére, hanem a hitet, a küzdelést kéklőbogású zászlajára.

Fiatlokat látok – fiatalokról hallok, akik a semmi rabságában szenvednek. Vagyis már nem akarnak semmit. Kortünet, de ki felel ezért? Azt a fiataalt kell-e elővenni, s korholni – ne mondjam – jobb belátásra gyötörni, akinek a lába alól elfogyott a biztonságot ígérő talaj, vagy önmagunkat, az idősebb nemzedéket, akik talán nem tettünk meg mindent értük, s most felvont szemmel korholjuk őket!

A nihil – a semmi parancsa iszonyatos könyörtelenséggel veszélyeztet, s lesz-e erőnk elmenekülni előle? Érdek és ostobaság, de megviseled korunk nemzedékét és elfelejteted velünk, hogy egyedül állunk ugyan a föld szívéen, de meg kell keresni azt a szívet, amely a semmi helyett a folyton cselekvő élet parancsát dobogja.

† Tóth Sándor

hírek információk

Idén 36. alkalommal rendezték meg a Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferenciát, melyre japán, norvég, német, osztrák, orosz, szerb és ukrán egyeteméről érkeztek előadók. A találkozó központi témája az apokrif iratok és a kánoni szövegek kapcsolata volt. A szegedi Dómban tartott ünnepségen adták át a 16. Gnlika-díjat, melyet ezúttal Martos Levente Balázs esztergomi segédpüspök vehetett át. Az eseményt zenei program színesítette a Szegedi Szimfonikus Zenekar és több kórus közreműködésével. A konferencia jövője is új alapokra került: a Gál Ferenc Egyetem befogadó nyilatkozattal saját kutatóhelyévé nyilvánította a rendezvényt, ezzel új korszakot nyitva a biblikus tanácskozás történetében.

Az Egyházmegye a tavalyi évhez hasonlóan az idén is hat hetibérletet adományozott a Szegedi Áldozatsegítő Központ munkatársainak, hogy a Szegedi Ifjúsági Napokon történő kitelepüléssel segítse szervezetük társadalmasítását, bemutatkozását, és lehetőséget teremtsen arra, hogy biztosítsák a fiatalokat arról, hogy a bajban nincsenek egyedül. A kitelepülés során a tavalyi évhez hasonlóan idén is több, mint ezer fiatal és idősebbet sikerült megszólítani. Az ÁSK önkéntesei szórólapokkal és ajándéktárgyakkal adtak hírt a szervezet munkájáról, segítségnyújtási formáiról.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4.) szeptember 4-én 19 órától Brzózka Marek szobrászművész, a SZTE JGYPK adjunktusa „Művészet - hit – vallás” címmel tart előadást. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

„In Memoriam Klebelsberg Kuno – A miniszter a művészetek emlékezetében” címmel szeptember 10-én, szerdán 17 órától zenés könyvbemutató lesz a Magyar Művészeti Akadémia szegedi regionális munkacsoportja és a Szegedi Dóm Látogatóközpont rendezésében a Dóm Látogatóközpontjában.

A program keretében beszélgetés lesz a könyv keletkezéséről és jelentőségéről Albrecht Beáta építész (V4 Építészeti Alapítvány), Kálmán Ernő DLA építész (V4 Építészeti Alapítvány kuratóriumi elnöke), Prof. Dr. habil. Szakály Sándor, DSc főigazgató (VERITAS Történetkutató Intézet és Levéltár), Windhager Ákos PhD. tudományos főmunkatárs (MMA MMKI, egyetemi adjunktus PPKE) moderátor közreműködésével. A Visegrádi Négyek Építészeti Alapítvány által 2022. május 6-án hasonló címmel rendezett konferencia érzékelhető közelségbe kívánta hozni azt a gigantikus kultúramentő munkát, melyet Klebelsberg és munkatársai végeztek Trianon után. A konferencia a kultuszminiszter és a művészetek viszonyát vizsgálta, célja volt, hogy elinduljon Klebelsberg Kuno munkásságáról egy művészeti szempontú párbeszéd is.

A Szegedi Folyamatos Szentségimádás szervezői továbbra is várják olyan testvérek jelentkezését, akik szívesen vállalnak egy-egy óra imádságot a III. szegedi 168 órás szentségimádás során. Az egy hétig tartó szentségimádás szeptember 21-én, vasárnap 19 órakor kezdődik és szeptember 28-án, vasárnap este 19 óráig tart. Az ima folyamatos lesz, éjjel-nappal tart, a résztvevők minden egész órában fogják egymást váltani. Helyszíne a szegedi Szent József templom kápolnája. Jelentkezés és további részletek a <https://www.adoratio-szeged.hu/168> weboldalon.

Az Ifjúságpasztorációs Iroda szervezésében szeptember 10-én 18.30-tól szeretettel várnak minden érdeklődőt a békéscsabai Pádai Szent Antal Társzékesegyházban tartandó face2Face imaestre. Az est előadója Janes Zoltán dévaványai plébános lesz, a zenei szolgálatot a Mécses Énekkar végzi. Az imaesten szentgyónásra is lesz lehetőség. Az est agapéval zárul.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő ÁGOTA Közösség ismét új nevelőszülőkkel gazdagodott, akik szeretetet és biztonságot nyújtanak majd a családjukat nélkülözni kényszerülő gyermekeknek. A szekszárdi ünnepségen az újdonsült nevelőszülők tanúsítványukat András Katalintól, a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató főigazgató-helyettesétől, valamint a Tolna és Baranya vármegyei szakmai vezetőktől vehették át. András Katalin köszönetet mondott elköteleződésükért, kiemelve: hivatásuk reményt ad a fiataloknak, és az ÁGOTA Közösség mindenben támogatni fogja őket. Az ÁGOTA országosan is várja a nevelőszülőnek jelentkezőket. Bővebb információ: www.szentagota.hu/neveloszulo-szeretnek-lenni.

Márfi Márk „Lassan” című drámája szeptember 13-án 19.00 órakor és 14-én 17.00 órakor látható a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. (Az utóbbi időpontban jelölt előadás helyszíne és ideje változhat.) A darab egy anya és fia közötti elmaradt beszélgetésen keresztül vizsgálja a kommunikáció hiányát és a kérdések feltevésének bátorságát. Főszereplők: Für Anikó Jászai Mari-díjas színésznő és Márfi Márk; rendező: Bagossy Júlia. Jegyvásárlás: Szegedi Dóm Látogatóközpont (Szeged, Dóm tér 16.). További információ a +36-20-220-7227-es telefonszámon, vagy a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címen kérhető.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.